

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਛੱਤੀ

ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ: ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼

Jeff Pippenger
2023-12-31

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵੀ 723 BC ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ, ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਟਿਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੁਪਨਾ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ ਹੀ, ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਬੁਣਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਆਇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਆਗਮਨ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਆਇ ਦਾ ਆਗਮਨ—ਦੋਵੇਂ "ਘੜੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਨਿਆਇ ਦੀ "ਘੜੀ" ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਇ ਦੀ "ਘੜੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ "ਘੜੀ" ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਇ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਘੜੀ" ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਦੁਹਰਾਉ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰੋ" ਦੀ ਇਹ ਵਿਧੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨਿਆਂ ਦੇ "ਘੰਟੇ" ਅਰਥਾਤ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ ਤਦ 723 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਨਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਦਿਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ 723 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1798 ਤੱਕ, ਉਸ ਨੇ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕਤਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੋ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਕਸਰ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਉਸ ਨੇ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਉਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। ਦੋਹਾਂ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਕੇਵਲ ਉਹ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ।

“ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ” ਉੱਤੇ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਚਾਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ “ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ” ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਚਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦੀ ਅਜਗਰ-ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ-ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਚਕਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕੜੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, 1798 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੀਜੀ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਝੂਠਾ ਨਬੀ) ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੂਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਿਆ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕੜੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਾਗੇਡਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਵਜੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜੇ ਵਜੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਾਪਤ ਕੌਮ ਬਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਤਥਾਪਿ, ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਫਿਰ ਕ੍ਰੂਸ਼ਟ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਅਤੇ ਕ੍ਰੂਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਉਪੇਖਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਸਮਰਥਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਦੀ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਸਦੂਕੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਦੂਕੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਬਤ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ। “ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ” ਵਿੱਚ, 1798 ਵਿੱਚ, ਨਬੂਕਦਨੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਅਵਸਥਾ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕ—ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ—ਮੇਮਨੇ ਤੋਂ ਅਜਗਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਨਬੂਕਦਨੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਸ ਕੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਸਤੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੇਮਨੇ ਤੋਂ ਅਜਗਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਭੁੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੁੜ੍ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰਾਜ ਹੀ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਨੇਬੂਕਦਨੇਸਰ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਨੀਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਖੰਭਾ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ, “ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਬਲੀਦਾਨੀ ਸੇਵਾ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ

ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ?"

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਜੇੜੇ ਗਏ ਸੈਂਕੜਿਆਂ, ਜੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਕੁਰਬਾਨੀ" ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿੱਤ ਦੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ" ਉਜਾੜ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਕੁਰਬਾਨੀ" ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਠ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਨੂੰ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕਤਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਹੀ ਸਨ। ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਵਿਆਕਰਣਕ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪਛਾਣਵਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ, "ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕਤਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦਣਾ ਸੀ?"

ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਨੂੰ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ "ਸਿਆਣਿਆਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਉਹਨਾਂ "ਸਿਆਣਿਆਂ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ "ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ" ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ: "ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਤੰਤ੍ਰ ਦੀ ਉਜਾੜ ਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ (ਸੈਨਾ) ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਦੀ ਰਹੇਗੀ?" ਇੱਕ "ਸਿਆਣੀ ਕੁਆਰੀ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਜੋ "ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ" ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਲਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ "ਸਿਆਣੇ" ਸਨ।

ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੇ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਘੜੀ," ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ 1798 ਸੀ। ਉਹ "ਘੜੀ" ਜਦੋਂ ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ "ਘੜੀ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ 723 ਈ.ਪੂ., 538, 1798 (ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ), ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਰਥਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਹ ਸਮਰਥਤਾ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੁਰਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭੋਜਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ "ਖਾਣਾ" ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਦਾਲਾਂ-ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਨੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ (ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼) ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਫਿਰ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭੇਦ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਦੋਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਭੇਦ ਉਨਾ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਕਾਸ਼ੀ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟ ਦਿੱਸਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਭੇਦ 1843 ਦੇ ਬਾਈਬਲੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ (19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844) ਉੱਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਤੀਜੀ ਪਰਖ, ਜੋ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਸੀ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ "ਘੜੀ" ਆਈ, ਜਦੋਂ ਨੇਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਨਿਆਇ ਕਰਕੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ "ਦਸ ਗੁਣਾ" ਉੱਤਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ; 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ; ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਦੋ ਅਧਿਆਇ, ਜਦੋਂ "ਪੰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਤੀ" ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੇਈਂ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲਭੂਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਰਹੀਆਂ ਦੇ ਉਜਾੜਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀਂ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਤਕ ਦਾ ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਬੁਕਦਨੇਸਰ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਕੇ ਜੋ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਚਲਵਲ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਫੱਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਫੱਟੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਹੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।

ਮਿਲਰ ਨੇ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ; ਕੇਵਲ ਬੁਤਪਰਸਤੀ (ਅਜਗਰ) ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ (ਦਰਿੰਦਾ) ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ (ਭੁਠਾ ਨਬੀ) ਵੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਿਰਪਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਝਾਂ, ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸਨ, ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੁਕਦਨੇਸਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੁਪਨਾ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਸੁਪਨੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ 1863 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਇ ਤੱਕ ਤੀਬਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿਖਰਾਅ ਦੇ ਇੱਕ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

"ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਦਿਸ਼ਟ ਹੱਥ ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਕਾਰੀਗਰੀ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਦੂਕਚਾ ਭੇਜਿਆ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਦਸ ਇੰਚ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਛੇ ਇੰਚ ਚੌਰਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਅਬਨੂਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਨਫ਼ੀਸ ਜੜਾਈ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਦੂਕਚੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਲਈ ਅਤੇ ਸੰਦੂਕਚਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ; ਤਦ, ਆਪਣੇ ਅਚੰਭੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹਰ

ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਹਰ ਅਕਾਰ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ, ਹੀਰਿਆਂ, ਬੇਮੁੱਲ ਰਤਨਾਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਾਪ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਦੂਕਚੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਜੇ ਹੋਏ ਉਹ ਐਸੀ ਜੋਤ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪਰਤਿਬਿੰਬਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਭੁੱਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਆਨੰਦ ਇਕੱਲੇ ਮਾਣਨਾ ਮੇਰਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨਤਾ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਅਤਿਅੰਤ ਆਨੰਦਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆ ਕੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੇਖੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿਮਾਮਈ ਅਤੇ ਤੇਜਸਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਣ।"

"ਲੋਕ ਆਉਣ ਲੱਗੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ, ਪਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਭੀੜ ਬਣ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਸੰਦੂਕਚੀ ਅੰਦਰ ਝਾਤ ਮਾਰੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਚੰਭਿਤ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਉਠਦੇ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦਰਸ਼ਕ ਵੱਧਦੇ ਗਏ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਛੇੜਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੂਕਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਖਿਲੋਰਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਫਿਰ ਸੰਦੂਕਚੀ ਅਤੇ ਉਹ ਗਹਿਣੇ ਮੰਗੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿਲਰ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਮੁੜ ਸੰਦੂਕਚੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੇਅੰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਦ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਉਣ, ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੂਕਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ; ਪਰ ਜਿੰਨੀ ਵਧ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਗਿਆ, ਉਨੀ ਹੀ ਵਧ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਿਲੋਰਦੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਾਨੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਰੇਕ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਉੱਤੇ ਖਿਲੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਅਸਲੀ ਜਵਾਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਲੀ ਜਵਾਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਅਣਗਿਣਤ ਮਾਤਰਾ ਖਿਲੋਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਨੀਚ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਤੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨਤਾ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਟਿਆ ਅਤੇ ਧਿਕਾਰਿਆ; ਪਰ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਵੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਟਦਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਉੱਨਾ ਹੀ ਵੱਧ ਅਸਲੀ ਜਵਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਲੀ ਜਵਾਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਸਿੱਕੇ ਖਿਲੋਰਦੇ ਗਏ।"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਰੀਰਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਿੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਠੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਪੱਕਣ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਬਲ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ, ਰੇਤੇ, ਬੁਰਾਦ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਗਹਿਣਿਆਂ, ਹੀਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਜ਼ਰੋਂ ਓਝਲ ਹੋ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪੇਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੂੜੇ-ਕਰਕਟ ਵਿੱਚ ਖਿਲੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤਹੀਣ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋ ਰਹੀ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਚੇਤਾ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੰਭੀਰਤਾਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜੇ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਆਇਆ; ਤਦੋਂ ਸਭ ਲੋਕ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਾੜਨ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਲ ਅਤੇ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਝਾੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਲਬੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਨਮੇਲ ਹੀਰੇ-ਜਵਾਹਰਾਤ ਵਿਖਰੇ ਹੋਏ ਸਨ।"

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਭੈ ਨਾ ਕਰ,' ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰੇਗਾ।'

"ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੁੜ ਅਤੇ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ, ਝੂਠੇ ਰਤਨ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਝਾੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਲੈ ਗਈ। ਉਸ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਕ

ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦ ਲਈਆਂ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਗਾਇਬ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਕੀਮਤੀ ਰਤਨ, ਹੀਰੇ, ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਕਮਰੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ ਵਿਖਰੇ ਪਏ ਸਨ।”

“ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਦੂਕਚਾ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਗਹਿਣਿਆਂ, ਹੀਰਿਆਂ, ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀ-ਮੁੱਠੀ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦੂਕਚੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਾ ਗਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਬਾਕੀ ਨਾ ਰਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਹੀਰੇ ਸੁਈ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।”

“ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ‘ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ’ ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ।”

“ਮੈਂ ਉਸ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੌਧੀਆ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲੋਂ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋਤ ਵਿੱਚ ਰਗੜ ਕੇ ਮਾਂਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਲੇਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਰੌਂਦਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਕੋਈ ਦਿੱਖਣਯੋਗ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰ ਉਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ।” *Early Writings, 81–83.*

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਹੇਠਾਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜੇਮਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ **Advent Herald** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

“ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੁਪਨਾ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ **Advent Herald** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਭੁਤਕਾਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਵਿਖਰੀ ਹੋਈ ਭੇੜਾਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਯੋਏਲ 2:28–31; ਪ੍ਰੈਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:17–20। ਸੁਪਨੇ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਹਿਲਾਂ, ‘ਕੰਮ-ਧੰਧੇ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ।’ ਵੇਖੋ ਉਪਦੇਸ਼ਕ 5:3। ਦੂਜੇ, ਜਿਹੜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਮਲੀਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਭਰਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਾਹੀਂ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 8:1–5; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 23:25–28; 27:9; 29:8; ਜ਼ਕਰਯਾਹ 10:2; ਯਹੂਦਾ 8। ਅਤੇ ਤੀਜੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸੁੱਥਰੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸੁਪਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭਟਕਾਏ ਜਾਣਗੇ।”

“ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸੁਣੋ; ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਬੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ।’ ਗਿਣਤੀ 12:6। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ।’ ਉਤਪੱਤੀ 31:2। ‘ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰਾਤ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਲਾਬਾਨ ਅਰਾਮੀ ਕੋਲ ਆਇਆ।’ ਉਤਪੱਤੀ 31:24। ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਪੜ੍ਹੋ, [ਉਤਪੱਤੀ 37:5–9], ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਰੁਚਿਕਰ ਵਰਤਾਂਤ। ‘ਗਿਬਓਨ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਰਾਤ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।’ 1 ਰਾਜਿਆਂ 3:5। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਤਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੂਰਤੀ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਚਾਰ ਦਰਿੰਦੇ ਆਦਿ ਵੀ। ਜਦੋਂ ਹੋਰੋਦੇਸ ਨੇ ਬਾਲਕ ਉਧਾਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਮਿਸਰ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਵੇ। ਮੱਤੀ 2:13।”

“ਅਤੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜਵਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣਗੇ।’ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:17.”

“ਇੱਥੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ, ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਚੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਠਹਿਰੇ। ਇਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।”

“ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰੀ, ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਨਬੀ; ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ; ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸਟਰ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦਿੱਤੇ; ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ।” ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:11-12.”

“ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਰਸੂਲ, ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਆਦਿ। 1 Corinthians 12:28. ‘ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣੋ।’ 1 Thessalonians 5:20. ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ Acts 13:1; 21:9; Romans 7:6; 1 Corinthians 14:1, 24, 39. ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਐਸਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ, ਪਾਸਬਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਝੂਠੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਇੰਨੇ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।’ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਨਕਲ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦਾ ਹੀ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਇਸ ਆਖ਼ਰੀ ਵੇਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਕਲੀ ਚੀਜ਼ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਹ ਇਤਨੇ ਹੀ ਯੁਕਤਿਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਇਹ ਵੀ ਨਕਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਲੀ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਰਹੀ ਹੈ।”

“ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਮਾਧਿਅਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ; ਉਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ‘ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ’ ਦੇ ਹੋਰ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਹੈ।” ਆਮੀਨ।

“ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਾਠਕ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।” James White.